

PONDĚLÍ 25. LISTOPADU

NERUŠ, MARUŠ!

Rušivý element neboli radioaktivistky. Kdo? Slečny s asociálními sklony, jejichž výška hlasu a smích by rozbila kdejakou sklenici a možná i výkladní skříň. A můžete vzít jed, že v každé třídě nějakou takovou ještě ke všemu s kulometnou kadencí slov najdete.

V letošním prváku se rozmnožily. Jak jinak si vysvětlit, že jejich verbální tlaky svírají projev kantora ze všech čtyř světových stran? Snad jednova-ječná čtyřčata ... chudák matka. A pro otce bude pět metrů lana. Konec černého humoru.

„Drž svůj klid,“ opakují si potichu za neustálého prskavého pochichtávání slečny jménem Marie, podobného snad jen ječení koček při wrestlingu na plechové střeše. Věrný svým zásadám přestanu mluvit a čekám, až ta stvoření začnou jevit známky vnímání.

Trvá to snad dvacet vteřin, pak je ticho. Nahodím příslušnou grimasu a prohlásím:

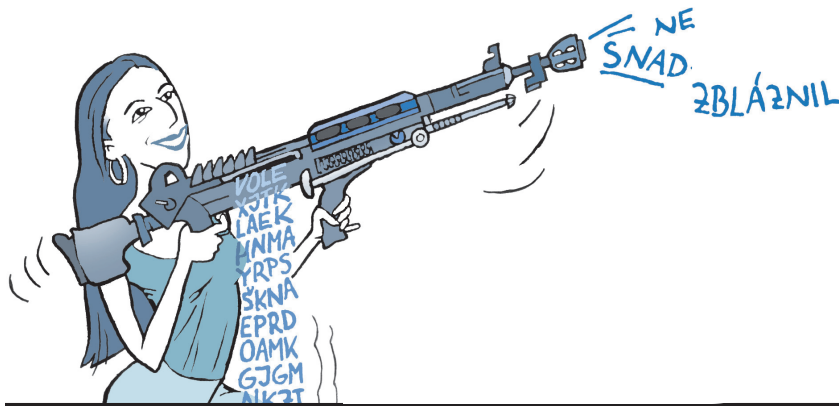
„Neruš, Maruš!“

Situace se obrátila, hrdinka je potichu, ostatní z ní mají ... „zadnici“.

„Máme hodinu Newtonova zákona akce a reakce, kdyby mě to učitelství už definitivně nebavilo, vzal bych třídnici a zběsile ti jí pohladil hlavu. Bohužel tato akce by měla poněkud závažnou reakci,“ nenásilně vyhrožuji.

„Pardon, já už budu hodná,“ otáčí mysl o 180 stupňů.

„Zázraky do pěti minut? Dobře, lotosový květe.“

ÚTERÝ 26. LISTOPADU

NÁSTĚNKU JÁ ZAŽENU

Ano, Vánoce už buší na dveře a celý národ zase uslyší známou pohádkovou hlášku ruského chasníka o tom, koho by rád pojal za životní partnerku. Dnešním nadpisem ale mám na mysli minimálně stejně zajímavou záležitost na zdi v každé třídě.

Pánbůh nástěnku stvořil, aby se na ni dávaly důležité informace. Ovšem je to i epicentrum zábavy a nevšedních vzkazů.

„Sašo, běž do pr...“ četl jsem tam kdysi filmovou hlášku.

„Hledá se slečna, která by mi po nocích vlila matiku do hlavy. Zn.: Jsem jednička, tak ji taky chci.“ I tohle už tu bylo.

A dnes?

Kanadský žertíček chytrého Honzy. Jdu do hodiny, otevřu dveře a ticho.

„Jsou někde na exkurzi? Jestli jsem si já tupec nespletl den?“

No nic, vážím cestu k nástěnce paní zástupkyně, jestli jsem ráno rozespalý neblouznil.

Racionální vysvětlení nula. Jdu zpět do třídy – a pak to přijde. Na nástěnce si všimnu nápisu: „Třetí hodina je přesunuta do jídelny.“

„To si snad dělají...“ nedořekl jsem pojmenování míst, kde už byl kdysi vyslán ten Saša.

Jdu tam a bingo. Sedí tam spořádaně mezi výdejním okýnkem a jídelními tácy. No nic, jeden vezmu do ruky, na stole ho opřu o sloup a fixou na něj napíšu příklad.

„Tak počítáme, lidičky, kdo půjde k tabuli?“

STŘEDA 27. LISTOPADU

SEDM STATEČNÝCH

Pohoda, klídeček, žádné rozvášněné, šokující, drsné či naprosto unikátní chvíle. Jednoduše můžu zaslutovat: „Za mé dnešní služby se nic zvláštního nestalo.“

Věřte mi, učitel si takový den opravdu užívá. Ale jak ví správný fyzik: „Vše je relativní.“ A tak přeci něco.

Včera se mi ztratila třída komplet, dnes už to bylo daaaleko lepší. Po příchodu do páté vyučovací hodiny k prvkům jsem napočítal celých sedm lidí.

„No teda, slušná docházka, to se učíte poměrně rychle,“ ohrnul jsem spodní ret a uznale kýval hlavou.

„Vždyť víte, pane učiteli. Co se v prvků naučíš, ve čtvrtáku jako když najdeš,“ pravil „speaker“ třídy Dan.

„Počkej, to není žádná exkurze? To prostě a jednoduše chybí skoro všichni?“ ptám se udiveně.

„Ne, ne, americké volno,“ hlásí Markéta.

„HmMMM, ta Plzeň zase tak dobře na Manchesteru nehrála, aby slavili do rána. Sice už řádí chřipky, ale tohle je silné kakao,“ zabreptám.

Třídnici jsem vyřídil obráceně. Do poznámek jsem napsal ty, kteří tam byli. Stejně bych na to správné místo všechny nenacpal.

„Takže sedm statečných, jdeme do toho. Otevřete sešity i hlavy, pistolníci.“

ČTVRTEK 28. LISTOPADU

KRÁL POPU ZMĚNIL PLEŤ

Jen dva dny po nápaditém extempore s třídní nástěnkou přišel další podobný moment. I když újmu tentokrát utrpěla jiná výzdoba učebny druháků.

Zeměpisná výuka totiž byla okořeněná kouskem hudební výchovy. Mezipředmětový vztah přesně podle přání ministerstva jako vyšitý.

Tahle studentská rota má zeď své učitelské klíčky pokrytou několika plakáty slavných chlapáků. Jak jinak taky, je to třída téměř samých slečen v rozpuku. Květy se čekají co nevidět.

Jen nevím, která tam dala Michaela Jacksona. Taky některá z kolegyň dala najevo, co si o členství popové legendy mezi ostatními svalovci myslí. Je vedle bílé tabule, tak aspoň barevně je to sladěno.

Když procházím třídu při samostatné práci, koukám, že obrázek hudebního génia je znehodnocen. Neznámá pachatelka z něj propiskou udělala pokrevního bratra prezidenta Franze.

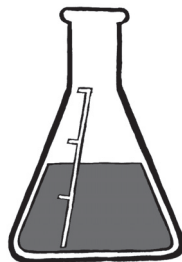
„Ale, Michael už je zase černochoch,“ zavtipkuji.

Chvilí trvajících smích přeruší Šárka.

„To byl vždycky, ne?“ nechápala.

„No vždycky ne.“

„Nebojte, pane učitelé, až přijdu ráno sám, udělám z něj i Asiata,“ uklidnil mě Tomáš.

PÁTEK 29. LISTOPADU

KRYSO, ŃUF, ŃUF

Přisáhám, i tohle se stalo. Tahle story se mi zaryje do paměti hluboko, ale pořád lepší než dráp nebo zoubky hlodavce. Ano, hlavním hrdinou je čtyřnohý přítel člověka. Nebo spíš jedné slečny z třetího ročníku.

Poslední hodina, téma znělo „Opakování grafů goniometrických funkcí“, tedy rýsování grafů. Samostatná práce, procházet třídu a pomáhat.

„Pane profesore, můžete prosím sem?“ a podobně.

Jako asi pátá si mě zavolala Eliška. Přijdu k ní, opřu se o lavici a nakloním se společně s ní nad její sešit. Najednou po něm přeběhne krysa!

Bez legrace ... rychlá, chlupatá, holý ocas delší než tělo. A vedle v křabičce je druhá kamarádka.

Nebudu ze sebe dělat Jamese Bonda, přišel úlek. Takhle rychlé pohyby by u mě nevyloodil ani litr šaratice. Naštěstí se prvotní vnitřní var ze mě nedostal přímo, ale přes mozek.

„Tak toto je moje premiéra. Přežiju to, jen nevím, jak by na tom byla paní ředitelka,“ říkám Elišce.

„Já ji schovám,“ odpoví.

„Krysu, nebo paní ředitelku?“

„Moji Marušku,“ jmenuje.

„Takže u mě jsi to riskla, jo? A už ti ten tip s někým nevyšel?“ nedá mi zvědavost k věcem nedávným.

„Hmm,“ nsměle kývla hlavou a ostatní se začali chechtat. „Paní třídní vyletěla ze třídy jak čertík z křabičky a řvala jak pomínutá,“ povyprávěla.

